

og jeg, for mit Bedkommende, skulde vistnok ikke have taget Ordet her, naar jeg ikke fandt mig overbevist om, at Lovforslaget, hvor begrundet det end i og for sig maatte være, er, saa forekommer det mig, saa lidet og saa tarvelig begrundet i Motiverne, at der idetmindste maa ganske andre Motiver til, for at jeg kan stemme for Lovforslaget. Jeg vender mig derfor ikke mod selve Lovforslaget; jeg kjenner aldeles Intet, hverken til den Mand, det angaaer, eller hans Virksomhed; jeg veed intet andet om ham, end hvad der staaer i Motiverne; men, forsaavidt disse skulle bære Lovforslaget, forekommer det mig, at de paa ingen Maade ere istand dertil, idet de efter min Formening ere affattede med en ikke ringe Grad af Uheldighed. Jeg kan saaledes ikke nægte, at det overrasker mig, naar jeg paa sidste Side af Motiverne seer anført, at det, at Rector Rosendahl tidligere havde været i en Stilling, lige med en Rectors, var en overveiende Bevæggrund til at give Fortrinet til det ledige Rectorat i Nykjøbing. Jeg kan begribe, at det kan have været en Grund dertil, men at det skulde være en overveiende Bevæggrund, kan jeg ikke begribe; jeg troede, at Mandens Dygtighed til Embedet med Hensyn til en saadan Embedsbesættelse maatte være den overveiende og, saa forekommer det mig, den eneste Grund. Imidlertid vil jeg paa ingen Maade, at denne Vitring af mig betragtes, som om jeg vilde vække den mindste Tvivl om Rector Rosendahls Dygtighed; thi jeg seer med Fornøielse, at Ministeriet nogle faa Linier isorveien har udtalt, at det skylder Rector Rosendahl sin fulde Anerkjendelse af den utrættelige Iver og samvittighedsfulde Punktlighed, hvormed han har væretaget sit Embede, saa at jeg vil troe og haabe, at Ministeriet i denne hans utrættelige Iver og samvittighedsfulde Punktlighed kan have fundet tilstrækkelig Grund til, at han blev befordret til Rector i Nykjøbing, og ikke har behovet at søge Grunde andetsteds fra. Men, naar nu Ministeriet vil motivere, at han bør have en større Pension end den, der ifølge Pensionsloven tilkommer ham, saa anfører Ministeriet dertil forskellige Grunde, som jeg, saavidt det er mig muligt, skal søge at gjøre det ærede Thing opmærksom paa; samtlige

disse Grunde forekomme mig ikke at have Meget paa sig. For det Første siger Ministeriet, at den Pension, han vilde faae af 1073 $\frac{1}{2}$ Rbd., ikke vilde være tilstrækkelig til hans Udkomme. Det er nu noget meget Um-disputeerligt, hvad der er „tilstrækkeligt“ til en Mand's Udkomme; men det forekommer mig dog, at en Pension af 1073 $\frac{1}{2}$ Rbd. ikke er en saa aldeles Bagatel (Hør!), og, naar man erindrer sig, at der udtrykkeligt siges om Manden, at han endnu bestodder en saadan Kraft, at han godt vilde kunne vedblive at bestyre Skolen, ifald der ikke ved denne Skole skulde foregaae en Forandring, som krævede større Kræfters Anvendelse end hidtil, saa forekommer det mig, at, naar han til denne Pension af 1073 $\frac{1}{2}$ Rbd., faaer, hvad man ikke maa glemme, hele Tiden til sin egen Disposition, saa maa han vel kunne gjøre denne Tid saa frugtbringende, at han af den kunde have et ikke saa ringe Bidrag til endnu at forøge sine aarlige Indtagter. Vel siges der i Motiverne, og det siges 2 Gange, at hans oeconomiske Forhold ere meget trykkende, og der tilføies et andet Sted, at han har en talrig Familie, Kone og 6 Børn at forsørge; men for det Første er dette ikke oplyst, — og jeg skulde næsten betvivle det, da det ikke synes rimeligt, — at han, som er en Mand paa over 60 Aar, endnu skulde have samtlige sine Børn usørgede. Det vilde derfor være ønskeligt nærmere at faae oplyst, hvorvidt det virkelig forholder sig saaledes, som man maa antage efter den ligefremme Ordforbindelse, at han har samtlige disse Børn usørgede. Der ansøres altsaa, at hans oeconomiske Forhold ere meget trykkede; det, at en Mand's oeconomiske Forhold ere meget trykkede, kan vistnok give Anledning til at ønske ham Alt, hvad der kan tilkomme ham, og ønske ham det bedst Mulige, men det kan ikke i sig selv, forekommer det mig, indeholde nogen som helst Berettigelse til udenfor Lovens Forrifter at forøge den ham retlig tilkommende Pension; thi, dersom dette skulde være Tilfældet, saa er det sandelig ikke nogen meget væsentlig Sag at sørge for, at Ens oeconomiske Forhold blive meget trykkede i det Døielik, man gaaer af, eller vil gaae af, saafremt deri kunde in-